

[Torben Lund]

informationen til læger og patienter. Jeg mener, at det er et helt centralt punkt i dette her, hvor ministeren også selv understreger, at det er en grundlæggende ændring af vores tilskudssystem.

Jeg synes, det er rimeligt, at ministeren allerede her ved første behandling bekræfter, at vi kan forvente en omfattende information om virkningerne af denne lovgivning over for både læger og patienter.

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Jeg er enig i synspunktet, at ordningens succes afhænger meget af, om vi starter med en grundig information. Jeg tror, det er vigtigt, at patienter for en sikkerheds skyld ser deres læge i øjnene og spørger, om det nu også er det billigste præparat, man får ordineret.

Men hermed er der givet tilsagn om information.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Første behandling af lovforslag nr. L 116:

Forslag til lov om apotekernes bruttoavance i 1993.

Af sundhedsministeren (Ester Larsen).
(Fremsat 2/12 92).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Torben Lund (S):

Jeg skal blot tilkendegive, at Socialdemokratiet ikke vil gå ind i en substansdebat om dette lovforslag her ved førstebehandlingen.

Jeg forstår, at både forslaget fremsættelse og forslaget indhold er til fornyet debat i forligskredsen om finansloven, og derfor vil jeg afstå fra at gøre yderligere bemærkninger.

Karen Højte Jensen (KF):

Dette forslag har som det, vi netop har behandlet, det sigte at reducere medicinudgifterne. Det indgår, at der skal stilles samme produktivetskrav til apotekerne, som der stilles til de statslige institutioner. Man har også fra regeringens side i lovforslaget taget det med, der var flertal for ved betænkningssagens den 7. maj, nemlig at kontingentet til Danmarks Apotekerforening skal søges fjernet fra apoteksregnskabet med virkning fra 1993.

Vi afventer behandlingen i Sundhedsudvalget og henleder opmærksomheden på, at dette er forligsstof.

Mariann Fischer Boel (V):

I foråret vedtog vi ved lov apotekernes bruttoavance for 1992. Baggrunden for lovforslaget var, at forhandlingerne mellem Apotekerforeningen og Sundhedsministeriet var strandet, og derfor gav lovforslaget som udgangspunkt mulighed for at fastsætte apotekernes overskud for både 1992 og 1993. Imidlertid ønskede et flertal bestående af S, SF og Centrum-Demokraterne, at forslaget kun skulle gælde for indeværende år, og derfor er det nu nødvendigt at få fastlagt de økonomiske retningslinjer for 1993.

Apotekernes bruttoavance er, som det også er nævnt, forhandlet på plads mellem forligspartierne i forbindelse med finanslovforhandlingerne, og overskuddet er blevet fastsat til 120 mio. kr. I lighed med tidligere år er der i dette forslag indbygget en ventil til sikring af genforhandling mellem apotekerne og ministeriet, hvis de økonomiske forudsætninger i årets løb ændres væsentligt. Det gælder selvfølgelig både i opadgående og i nedadgående retning. Vedtagelse af lovforslaget vil betyde en mindre udgift for sygesikringen og en besparelse for medicinforbrugerne.

Da forslaget som nævnt er forligsstof, forventer vi en hurtig og smertefri behandling i udvalget.

Birgitte Husmark (SF):

Jeg må sige, at i dette tilfælde befinder jeg

[Birgitte Husmarl]

mig ganske glimrende uden for forligskredsen, specielt da det er et noget følsomt område, man her fortsætter med at lovgive på. Det har ikke været vores kop te, at man skulle lovgive, men vi følte, at vi var nødt til at hjælpe ministeren for et halvt år siden. Det gjorde vi så, men vi ville foretrække, at man kunne få nogle ordninger, sådan at man ikke fortsat bevæger sig ud i lovgivning på dette område.

Lovgivning på dette område er et problem, og specielt hvis man ikke opstiller en målsætning for apotekerne, specielt hvis man ikke stiller nogle krav om, hvad det er for nogle funktioner, apotekerne skal udføre, specielt hvis man ikke siger en lyd om, hvordan apotekerne skal indgå i samarbejde med det øvrige sundhedsvæsen, er det meget vanskeligt at få nogen mening i, at man fastsætter nogle fiktive beløb og en fiktiv procentsats, som vi selvfølgelig vil sætte spørgsmålstegn ved. Hvad er det, de dér 2,5 pct. i produktivetsforbedring skal tages af? Hvordan bliver de beregnet? Dérs synes jeg ikke det er tilstrækkeligt, at man henviser til, at det er det, man i øvrigt gør ved statens virksomheder. Det gør det hverken værre eller bedre.

Det, forslaget indeholder, er, at man forudsætter et apotekervæsen med et rimeligt serviceniveau. Der er ikke nogen reference til de ting, vi fastsatte for et halvt år siden, da vi fastlagde, at der ikke på det tidspunkt skulle ske en reduktion af personalet, fordi vi ikke havde nogen begrundelse for, at det ikke ville indebære, at man kunne risikere, at en reduktion af personalet ville medføre en mere usikker betjening af de borgere, der har brug for vejledning. Det gælder først og fremmest de ældre mennesker, der konsulterer apotekerne, men det gælder også de hjemmehjælpere, der kommer på de ældre menneskers vegne. Der er faktisk brug for vejledning af de mennesker.

Dermed være ikke sagt fra SF's side, at der ikke kan være udmærket grund til at reducere apotekets bemanning. Det er muligt, at lægernes indførelse af edb og en bedre udnyttelse af strekkoder m.v. vil kunne indebære, at man ikke behøver så meget personale. Men lad os få en grundig gennemgang af det, så vi kan se, hvad det er for et grundlag, vi beslutter det på – i stedet for en procent, der hedder 2,5. Det er ligesom ikke rigtig til at have med at gøre.

Derfor har vi stillet nogle spørgsmål til ministeren, og dem afventer vi svar på, og svarene vil selvfølgelig være afgørende for vores endelige stillingtagen til dette forslag. Men det lyder, som om der er lidt bevægelse i forligskredsen, og det synes jeg lyder interessant. Så det afventer vi.

Pia Kjærsgaard (FP):

Det foreliggende forslag er udmøntningen af den del af finanslovaftalen, der omhandler en begrænsning af apotekernes bruttoavance og overskud samt krav om rationaliseringsbesparelser på 2,5 pct. Spørgsmålet er, om det er muligt at udmønte denne del af finanslovsforliget, så apotekerlovens § 45 overholdes og apotekssektoren i stedet liberaliseres. Disse og andre forhold vil vi meget gerne forsøge at belyse under udvalgsarbejdet.

Fremskridtspartiet mener, at de ændringer, der er brug for inden for apotekervæsenet, er liberaliseringer og økonomiske opstramninger. Bl.a. vil vi meget opfordre regeringen til at komme med forslaget om en liberalisering på markedet, sådan at bl.a. håndkøbsmedicin kan købes andre steder end på apotekerne.

Som forslaget foreligger, kan vi ikke stemme for det, og jeg vil sige, at Fremskridtspartiet glæder sig over, at der tilsyneladende også er opstået lidt uenighed i forligskredsen om dette forslag. Vi ser, hvad det udmønter sig i.

Lis Noer Holmberg (CD):

Det kan gøres meget kort. Dette forslag om apotekernes bruttoavance er finanslovstof, men hvis der imidlertid skulle være tvivls-spørgsmål om dette punkt i forligskredsen, må vi se på det under udvalgsarbejdet.

Elisabeth Arnold (RV):

Flere tidligere ordførere har været meget bastante og faste i mælet, da de kundgjorde, at dette forslag var en del af finanslovaftalen, og at det var forligsstof.

Fra Det Radikale Venstres side vil vi sige, at det er vi også fuldstændig klar over. Det er forligsstof. Men vi vil alligevel henlede opmærksomheden på, at Tinget for et halvt års tid siden behandlede et tilsvarende lovforslag, og deri var indbygget en aftale, som man kunne komme i tvivl om var overholdt med dette lovforslag.

[Elisabeth Arnold]

Vi føler her, at Folketingets troværdighed står og falder med, at regler og aftaler bliver overholdt, og derfor vil vi meget nøje engagere os i udvalgsarbejdet vedrørende udmøntningen af dette lovforslag.

Kofod-Svendsen (KRF):

Som flere ordførere har været inde på, er der tale om en del af finanslovaftalen, som vi selvfølgelig vedstår helt og fuldt. Samtidig er der relationen til den lov, vi vedtog for ikke så mange måneder siden på dette område, og dér må vi finde det rigtige samspil mellem udmøntningen af finanslovaftalen og det, som blev vedtaget for nogle måneder siden.

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Der er ikke fremkommet bemærkninger, som giver mig anledning til kommentarer.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

17) Første behandling af lovforslag nr. L 117:

Forslag til lov om ændring af lov om levnedsmidler m.m.

Af sundhedsministeren (Ester Larsen).
(Fremsat 2/12 92).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Tove Lindbo Larsen (S):

Så skal vi endnu en gang tale gebyr for levnedsmiddelkontrol. Gebyrfastsættelserne er ellers allerede undergået mange forandringer

på grund af en forkludret administration og ikke mindst på baggrund af en oppositions årvågenhed.

Men har man fundet endnu nogle områder – som det fremgår af dette lovforslag – der er blevet forkert behandlet, vil vi gerne være med til at rette fejlene hurtigt.

Karen Højte Jensen (KF):

Man kan jo komme med et dacapo om, at dette forslag også er en del af finanslovaftalen, nemlig for så vidt angår levnedsmiddelgebyret, og vi kan tilslutte os forslaget.

Jørgen Winther (V):

Det samme gør Venstre.

Birgitte Husmark (SF):

For SF's vedkommende skal vi ikke undlade at minde om, at dette lovforslag er endnu en konsekvens af det gebyrcirkus, som blev indført på levnedsmiddelområdet den 1. januar 1992. Nu vil sundhedsministeren så bemyndige kommunerne til at fritage velgørende institutioner fra et gebyr i forbindelse med godkendelse, kontrol og tilsyn, men kun – kun – hvis de ikke har et konkurrencemæssigt forhold til andre virksomheder.

Så må vi jo sige, at selvfølgelig er vi da positive over for dette her. Når vi nu har det eksisterende gebyrkaos, er det da udmærket, at vi kan fritage nogle virksomheder, som laver et stykke velgørende arbejde. Det er da fint nok.

Men det, vi skulle sætte ind på, var jo altså at få fjernet den kontrolvirksomhed, som indebærer et kaos med surhed og mistrøstighed over det gebyr, man får pålagt, og hos den stakkels Miljø- og Levnedsmiddelkontrol giver et utroligt arbejde med at skulle overbevise om, at det nu er den rigtige service, de får til den rigtige pris, inddrive disse midler og i det hele taget leve med det, der kun kan blive betragtet som en skat, som man er nødt til at indkræve fra miljø- og levnedsmiddelkontrollenhedernes side for at kunne levere pengene videre.

Jeg kan kun ønske kommunerne held og lykke med at vurdere, hvilke virksomheder der er så velgørende, at de ikke skal betale gebyr.

Pia Kjærsgaard (FP):

Fremskridtspartiet mener, det er positivt, at